

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 26. april 2012. god.
Br. ref.: RK225/12

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI 153/11

Podnosilac

Fazilja Berisha

**Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda, A. br. 564/2011,
od 5. avgusta 2011. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Kadri Kryeziu, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Ivan Čukalović, sudija
Gjyljeta Mushkolaj, sudija
Iliriana Islami, sudija.

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac je gđa Fazilja Berisha, koju zastupa njen sin gđin Ramadan Berisha iz Prištine.

Osporena odluka

2. Podnosilac osporava presudu Vrhovnog suda A. br. 564/2011 od 5. avgusta 2011. koja je dostavljena podnosiocu zahteva neodređenog datuma.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar zahteva je ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda A. br. 564/2011 od strane Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud), kojom su, navodno, njena prava garantovana Ustavom Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), član 24. (Jednakost pred zakonom) i član 51. (Zdravstvena i socijalna zaštita) povređena.

Pravni osnov

4. Član 113. Ustava, član 22. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo od 15. januara 2009. (br. 03/L-121), (u daljem tekstu: Zakon) i pravilo 56. (2) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o radu).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 30. novembra 2011, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu.
6. Odlukom predsednika (br. GJR. KI 153/11 od 17. januara 2012), sudija Altay Suroy je imenovan za sudiju izvestioca. Istog dana, odlukom predsednika br. KSH. 153/11 imenovano je Veće za razmatranje sastavljeno od sudija: Ivan Čukalović (predsedavajući), Gjyljeta Mushkolaj i Iliriana Islami.
7. Dana 3. februara 2012. Ustavni sud je zatražio od podnosioca zahteva da obavesti ovaj sud kada je podnosiocu bila uručena presuda Vrhovnog suda A. br. 564/2011 od 5. avgusta 2011. i da dostavi odluku Žalbenog veća br. 5066727 od 20. aprila 2011. Do sada nikakav odgovor nije dobijen.
8. Dana 6. februara 2011, Ustavni sud je upoznao sa zahtevom Vrhovni sud i Ministarstvo rada i socijalne zaštite – Žalbeno veće (u daljem tekstu: Žalbeno veće).
9. Dana 19. aprila 2012. god. nakon razmatranja izveštaja sudije izvestioca, Veće za razmatranje je preporučilo Sudu u punom sastavu da odbije zahtev kao neprihvatljiv.

Pregled činjenica

10. Dana 19. januara 2011. godine, lekarska komisija osnovana sa ciljem da utvrdi da li podnosioci zahteva ispunjavaju uslove za invalidske penzije, odbila je zahtev podnosioca zahteva za invalidsku penziju na osnovu zaključaka i mišljenja medicinske komisije prvostepenog suda od 6. decembra 2010, koja je procenila da podnosilac nije dokazao trajnu nesposobnost za rad, kao što je predviđeno članom 3. (Kriterijum za utvrđivanje ograničene sposobnosti) Zakona br. 2003/23 o penzijama za lica sa ograničenim sposobnostima na Kosovu (odluka br. 5066727). Podnosilac zahteva se žalila na ovu odluku u Ministarstvu rada i socijalne zaštite - Odeljenje penzijske uprave (u daljem tekstu: Odeljenje penzijske uprave).

11. Dana 17. marta 2011, Odeljenje penzijske uprave je odbilo žalbu podnosioca kao neosnovanu i podržalo odluku Lekarske komisije (odluka br. 5066727). Podnosilac se protiv ove odluke žalila Žalbenom veću.
12. Dana 20. aprila 2011, Žalbeno veće je odbacilo žalbu podnosioca kao neosnovanu i podržalo odluku Odeljenja penzijske uprave (odluka br. 506727). Podnosilac je pokrenuo postupak za administrativni sukob pred Vrhovnim sudom.
13. Dana 5. avgusta 2011, Vrhovni sud je odbacio žalbu podnosioca zahteva kao neosnovanu. Vrhovni sud je zaključio da dokazi ne dokazuju da podnosilac zahteva ne ispunjava pravne kriterijume za priznavanje prava na penziju za lica sa ograničenim sposobnostima (presuda A. br. 564/ 2011).

Tvrđnje podnosioca zahteva

14. Podnosilac zahteva navodi da Vrhovni sud „nije ispravno razmotrio činjenice i da Vrhovni sud uopšte nije razmotrio fizičke dokaze i nisu nas pozvali na saslušanje kao tužilačku stranu i presuda se zasniva samo na spisima predmeta.“

Ocena prihvatljivosti zahteva

15. Podnosilac zahteva navodi da su njena prava garantovana članovima 24. (Jednakost pred zakonom) i 51. (Zdravstvena i socijalna zaštita) Ustava prekršena. Da bi bio u mogućnosti da presudi po podnesku podnosioca zahteva, Sud prvo mora da proveri da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti predviđene Ustavom, detaljnije obrazložene u Zakonu o Ustavnom sudu i Poslovniku o radu.
16. U tom smislu, Sud naglašava da nije zadatak Ustavnog suda da se bavi činjeničnim ili pravnim greškama (zakonitost) navodno počinjene od strane Vrhovnog suda, osim ukoliko su povređena prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost). Ustavni sud ne deluje kao sud četvrte instance kada se razmatraju odluke donete od strane redovnih sudova. Uloga redovnih sudova je da tumače zakon i primene odgovarajuća pravila postupka i materijalnog prava (vidi *mutatis mutandis*, Garcia Ruiz protiv Španije (GC), br. 30544/96 stav 28, Evropski sud za ljudska prava (ESLJP) 1999-I).
17. Ustavni sud samo može razmotriti da li su dokazi predstavljeni na takav način i da li su postupci gledano u celini bili sprovedeni na takav način da je podnosilac zahteva imao pravično suđenje (vidi, između ostalog, izveštaj EKLJP u slučaju Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva, App. br. 13071/87 usvojen 10. jula 1991).
18. U konkretnom slučaju, podnosilac samo osporava da je Vrhovni sud pravilno primenjivao važeći zakon i ne slaže se sa tvrdnjama Suda koje se tiču njenog slučaja.
19. Nakon razmatranja postupka pred redovnim sudovima u celini, Ustavni sud nije utvrdio da su odgovarajući postupci na bilo koji način bili nepravedni ili arbitrarni (vidi *mutatis mutandis*, Shub protiv Litvanije, EKLJP-a u vezi sa prihvatljivošću zahteva, br. 17064/06 od 39. juna 2009).
20. Iz toga proizilazi da je zahtev očigledno neosnovan u skladu sa pravilom 36.1 (c) Poslovnika o radu koje predviđa: „Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve c) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan“.
21. Iz toga sledi da je zahtev neprihvatljiv.

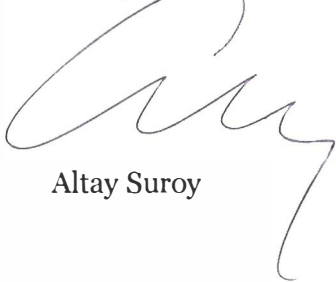
IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 36(1) (c) i pravilom 56 (2) Poslovnika o radu, dana 21. februara 2010, jednoglasno

ODLUČUJE

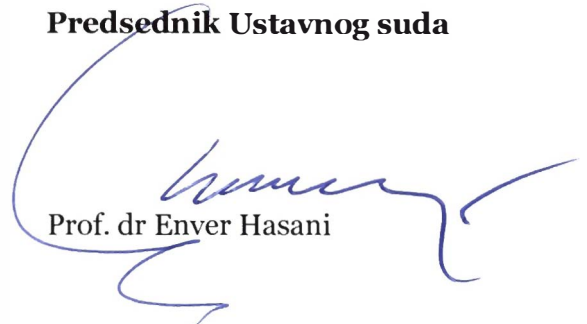
- I. Da ODBIJE ovaj zahtev kao neprihvatljiv;
- II. Ova odluka će biti dostavljena stranama i objavljena u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona; i
- III. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Altay Suroy

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani